on se önnistud leiwa-korw, mis ei sa ei ellades mitte tühjaks. — Kui Önnisteggia olli omma pühha sanna läbbi Simona Peetrusse laewa pühhitsenud ja Simonale öölnud: „Soua senna süggawa kohta!" siis sai Simona meel Jssanda sanna pärrast kohhe röömsaks, ja kindlat lotust täis ta ütles: „Sinno sanna peäle tahhan ma nota sisse lasta." — Sesamma Peetrus, kes enne kaebas, et olli keige se ö töödt teinud, ja sest ühtegi sanud, se wöttis nüüd armastussega Jssanda sanna kuulda, ja sai sel wisil ni sure hulga kallo kätte, et kaht laewa neist sai täidetud. — Nisuggune ehk selle sarnane önnis luggu saab igga poolt ka teie ossaks, armsad marahwas, siis kui Jummala sanna on asset wötnud teie maiades, ja kui hoiate armastusse melega selle pole. Siis ollete ennestele ühhe hallika üllesleidnud, mis hinge jahhutab ja mis ei kuiwa mitte ärra. Kui harrite armastusse waimoga omma hinge

Jummala sanna läbbi, siis kannab helde Jssa ka hoolt teie ihho eest. Eks se ei sünni selle pühha kirja maenitsussega ühte, mis hüab: „Noudke essite Jummala riki ja temma öigust, siis sedda keik peab teile peälegi antama." — On wast, armastusest Jummala sanna wasto, teie mötted ja iggatsemissed taewa pole pöördud, siis taewane Jssa aitab teid ka Ma peäl.

2. Ussk, ehk se kindel lotus, misga inimenne keiges ommas wacwas. Jesusest abbi otab, se on teine leiwa-korw, mis Jummalast saab önnistatud, ja mis ei sa ei ellades mitte tühjaks. Nelli tuhhat inimest tötwad Jesusse jure liggidalt ja kaugelt. Et saaksid ühtepuhko temma löbusaid jutlusse sanno kuulda, seiswad nemmad liggi kolm päwa sömata temma ümber. Pärrast kui käskis rahwast mahhaistuda Ma peäle, wöttis wissiste wiimne hing temma sanna möda tehha, ja otis, täis lotust, temma jurest ka ihho teedusse